

P.22 Wet en regel

De optimale regeling?

Regeling product uit

DOOR DRS. OLAV C. KREMERS EN
MR. SEBASTIAN SPAUWEN, WERKZAAM
BIJ GLOBAL EMPLOYMENT SERVICES VAN
DELOITTE BELASTINGADVISEURS B.V. TE
AMSTERDAM

De nieuwe regeling voor onbelaste personeelskortingen op producten uit het eigen bedrijf bestaat alweer 4 jaar. De huidige regeling is simpel vormgegeven en lijkt eenvoudiger toepasbaar in de praktijk dan de oude regeling, maar kent ook een aantal onduidelijkheden.

In dit artikel bespreken we verschillende mogelijkheden waar een werkgever aan kan denken als de korting op het product uit eigen bedrijf voor een werknemer wordt berekend. Aan de hand van deze mogelijkheden kan een werkgever het voordeel voor een werknemer optimaliseren om daarmee een interessante secundaire arbeidsvoorwaarde te creëren.

Algemeen

Per 1 januari 2003 is een nieuwe regeling geïntroduceerd voor de heffing van loonbelasting en premies sociale verzekeringen voor producten uit het eigen bedrijf die de werkgever aan werknemers verstrekt. De nieuwe regeling houdt in dat 20% van de waarde in het economisch verkeer van branche-eigen producten van het bedrijf van de werkgever of een met hem verbonden vennootschap vrij aan de werknemer kan worden verstrekt (of vergoed). De vrije verstrekking is wel gebonden aan een maximum van in principe € 475,- per jaar (bedrag 2006).

Waarde in het economisch verkeer

Bij de bepaling van de waarde in het economisch verkeer kan de detailhandelverkoop prijs (inclusief omzetbelasting) worden gebruikt. Een winkelier kan voor de detailhandelverkoop prijs aansluiten bij de prijs die in de eigen winkel wordt gehanteerd, zoals in het volgende voorbeeld.

Voorbeeld 1

Winkelprijs	€ 1000,-
Korting werknemer (20%)	€ 200,-
Werknemer betaalt	€ 800,-

De detailhandelverkoop prijs kan echter door de winkel zelf worden bepaald. Zo zal de detailhandelverkoop prijs van hetzelfde product lager zijn tijdens een uitverkoop. De korting van 20% voor de regeling product uit eigen bedrijf kan dan worden berekend over de lagere verkoop prijs.

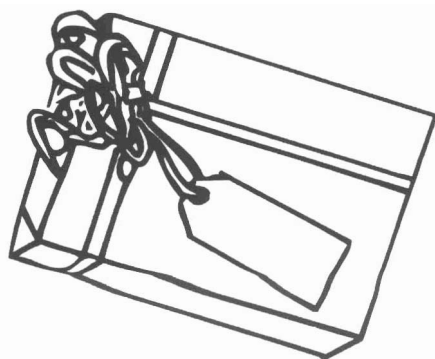
Eenvoudig, maar is de regeling op deze manier wel voordelig? Het antwoord op deze vraag ligt voor de hand, want bij de berekening van de korting over de waarde in het economische verkeer mag worden

uitgegaan van de laagste prijs die door de werkgever voor het product in de markt kan worden gevonden. Dit betekent dus dat de werkgever rekening mag houden met een eventuele lagere prijs van een concurrent. Ook prijzen die op internet kunnen worden gevonden, bepalen de waarde in het economisch verkeer van het product.

Dit maakt de regeling producten uit eigen bedrijf al iets minder praktisch uitvoerbaar. De winkelier uit het eerdere voorbeeld, zou dus iedere keer als aan een werknemer een korting wordt gegeven een zoektocht naar de laagste prijs in de markt (en dat is wereldwijd) op dat moment kunnen ondernemen. Met die laagste prijs heeft de winkelier de waarde in het economisch verkeer gevonden en daarover mag hij aan de werknemer een onbelaste korting van 20% geven.

De zoektocht van de winkelier (of de werknemer) naar de waarde in het economisch verkeer levert in voorbeeld 2 een voordeel op van € 280,- ten opzichte van de eerste situatie. Een groter voordeel voor de werknemer, terwijl de korting voor de regeling product uit eigen bedrijf echter € 70,- lager is dan in het eerste voorbeeld. Dit komt doordat de korting uit het eerste voorbeeld feitelijk geen korting is. De winkelier verkoopt het product aan de werknemer immers tegen een prijs die hoger is dan de waarde in het economisch verkeer. De werknemer had het product namelijk elders voor € 650,- kunnen kopen. In het eerste

Voor aanvullende informatie
en voorbeelden:
[zie www.salarisnet.nl/regeling](http://www.salarisnet.nl/regeling)



eigen bedrijf

voorbeeld had de winkelier het product dan ook voor € 650,- aan de werknemer kunnen verkopen, zonder dat de werkgever daarbij een loonvoordeel aan de werknemer geeft. Immers, loon in natura wordt eveneens gewaardeerd tegen de waarde in het economisch verkeer, derhalve € 650,- in dit voorbeeld.

Voorbeeld 2

Winkelprijs	€ 1000,-
Prijs elders (= WEV)	€ 650,-
Korting werknemer (20%)	€ 130,-
Werknemer betaalt	€ 520,-

Een mooi theoretisch verhaal waarmee een (onbelaste) korting kan worden gerealiseerd. In de praktijk zal de winkelier zich de moeite van de zoektocht naar de waarde in het economisch verkeer echter veelal willen besparen.

(Nagenoeg) gelijke producten

Een bijkomend probleem daarbij is dat de winkelier zich gedurende zijn zoektocht moet richten op hetzelfde product of een product dat nagenoeg hetzelfde is en dat tegen dezelfde voorwaarden te koop is. Hier rijst de vraag wanneer producten voldoende gelijk zijn om de prijs van het andere product te mogen nemen als de (lagere) waarde in het economisch verkeer.

De vragen die wij in voorbeeld 3 stellen zijn niet eenduidig te beantwoorden. Omdat de nieuwe regeling relatief kort bestaat, is er nog geen jurisprudentie die hier zekerheid over geeft. Daarnaast zijn er zo veel verschillen tussen producten denkbaar, dat het zeer waarschijnlijk is dat de jurisprudentie zeer casuïstisch en feitelijk zal zijn. Wanneer de werkgevers in bovenstaande voorbeelden de lagere prijs als waarde in het economisch verkeer als uitgangspunt nemen voor de korting die de werknemer krijgt over het (duurdere) eigen product, leidt dit tot een risico. De Belastingdienst kan immers aandragen dat de producten niet voldoende gelijk zijn en dat de waarde in het economisch verkeer dus op de hogere waarde gesteld moet worden. De aan de werknemer gegeven korting is daardoor te hoog en dient alsnog gedeeltelijk belast te worden.

Vaste klantenkaart

Een ander aspect dat de waarde in het economisch verkeer kan verlagen is de vaste klantenkaart. Indien een product met korting door een vaste klantenkaarthouder gekocht kan worden, mag de prijs na aftrek van de korting als waarde in het economisch verkeer genomen worden voor dat product. Indien normaal gesproken voor de vaste klantenkaart betaald moet worden, dan zal de waarde van de kaart tot het loon van de werknemer moeten worden gerekend of moet

de waarde in het economisch verkeer van het product met de waarde van de klantenkaart worden verhoogd (voorbeeld 4).

Maar wat als dezelfde werknemer datzelfde jaar nog een product koopt dat met een vaste klantenkaart met korting gekocht kan worden? Moet dan nogmaals met de waarde van de kaart rekening gehouden worden? Naar onze mening niet, want de kaart is al eenmaal door de werknemer 'betaald' en daarmee zou in theorie een jaar lang tegen korting kunnen worden gekocht.

Kwantumkorting

Onder een kwantumkorting kan aan een grote afname door één persoon worden gedacht. De korting die daarbij aan een willekeurige derde wordt gegeven, mag ook aan de werknemer worden berekend. De prijs na toepassing van de kwantumkorting is dan de waarde in het economisch verkeer, waarover de personeelskorting kan worden berekend. Dit zal de werknemer een financieel voordeel opleveren. Aan de andere kant zal de werknemer een groot aantal producten moeten kopen, omdat er anders geen kwantumkorting berekend mag worden.

Collectiviteitkorting

In de artikelsgewijze toelichting op de regeling product uit eigen bedrijf geeft de staatssecretaris van Financiën aan dat

Voorbeeld 3

Notaris A berekent voor het opstellen van een hypotheekakte	€ 1800,-
Op internet vraagt een andere notaris voor het opstellen van een hypotheekakte	€ 1100,-

Een werknemer van notaris A wil graag dat notaris A voor hem een hypotheekakte opstelt. Notaris A wil daar graag aan meewerken en gunt de werknemer een korting. Tot welk bedrag kan notaris A nu een korting geven? Is de waarde in het economisch verkeer € 1100,-? Hiervoor dienen de twee 'producten' min of meer gelijk te zijn. Maakt het daarvoor uit dat bij de andere notaris de ontvangst niet in een fraai pand maar in een aftands kantoortje plaatsvindt? Maakt het uit dat bij de andere notaris slechts een enkel kopje koffie wordt aangeboden zonder koekje?

ook collectiviteitskortingen de waarde in het economisch verkeer kunnen beïnvloeden. Onder een 'collectiviteitskorting' wordt naar onze mening verstaan een korting die aan een willekeurige groep kan worden gegeven. Een bedrijf dat een dergelijke collectiviteitskorting kent, zou hiermee in principe rekening mogen houden. De waarde in het economisch verkeer voor de producten is dan de lagere prijs na toepassing van de collectiviteitskorting. Wel zal dit alleen mogelijk zijn indien het personeel ook als collectief de mogelijkheid heeft de producten uit het eigen bedrijf te kopen. Het maakt dan niet uit of een collectiviteitskorting daadwerkelijk aan een groep derden aangeboden wordt. Het gaat er om dat een willekeurige groep derden een dergelijke collectiviteitskorting zou kunnen bedingen. Een willekeurige groep derden zou namelijk ook tegen die lagere prijs de producten kunnen kopen en dus is die lagere prijs de waarde in het economisch verkeer. Het zal evenwel duidelijk zijn dat de werkgever bewijstechnisch een probleem heeft indien hij geen andere collectiviteitskorting ten aanzien van een groep derden kent.

De werkgever mag naar onze mening ook rekening houden met collectiviteitskortingen die andere bedrijven (die gelijke producten aanbieden) hanteren. Als groep zou immers dat gelijke product met een collectiviteitskorting bij een derde kunnen worden gekocht. Hier zal het praktische probleem zich voordoen dat de informatie over collectiviteitskortingen die andere bedrijven hanteren meestal niet beschikbaar zal zijn. Een werkgever zou kunnen overwegen om bij concurrerende bedrijven van gelijke producten een offerte op te vragen voor een collectiviteitskorting voor haar personeel.

Alhoewel ook hier extra (spuur)werk voor de werkgever vereist zal zijn, biedt

Voorbeeld 4

Een product kost in de winkel	€ 150,-
Korting vaste klantenkaart (10%)	€ 15,-
Prijs na korting	€ 135,-
Kortingskaart kost per jaar	€ 10,-
WEV van het product	€ 145,-
Korting product eigen bedrijf (20%)	€ 29,-
Prijs die werknemer betaalt	€ 116,-

de collectiviteitskorting wat ons betreft goede mogelijkheden om de regeling product uit eigen bedrijf te optimaliseren.

Waarde volgens het vergelijkingscriterium

Voor bepaalde producten uit eigen bedrijf zal gelden dat een werknemer het product gebruikt ter behoorlijke vervulling van de dienstbetrekking. In het zogenoemde dagbladenbesluit aangaande vergoedingen en loon in natura wordt daar een voorbeeld van gegeven. Ten aanzien van kranten die een uitgever aan haar werknemers verstrekt, wordt de te belasten waarde gesteld op de (lage) waarde volgens het vergelijkingscriterium. Deze waarde wordt vastgesteld op basis van bijvoorbeeld statistische informatie over hoeveel vergelijkbare personen aan kranten zouden uitgeven. Dit is toegestaan omdat deze werknemers de krant gebruiken ter behoorlijke vervulling van de dienstbetrekking. De 20% personeelskorting wordt echter berekend over de (hoge) waarde in het economisch verkeer. Deze (hoge) korting mag in mindering worden gebracht op de (lage) waarde volgens het vergelijkingscriterium, waardoor het de werknemer een relatief groot onbelast voordeel oplevert.

Dit dagbladenbesluit is uiteraard niet alleen op dagbladen van toepassing. Ook andere producten die aan werknemers worden verstrekt en die worden gebruikt voor een behoorlijke vervulling van de dienstbetrekking, kunnen voor een dergelijke regeling in aanmerking komen. Ook hier geldt dat er door de werkgever wel enig spuurwerk noodzakelijk is op zoek naar de waarde volgens het vergelijkingscriterium, maar het resultaat kan daarentegen ook erg voordelig zijn.

Afspraak maken met de Belastingdienst?

Met de Belastingdienst kunnen afspraken over de toepassing van de regeling product uit eigen bedrijf worden gemaakt. Dit is met name zinvol ten aanzien van de bepaling van de waarde in het economisch verkeer. Met de Belastingdienst kunnen ook afspraken worden gemaakt om de administratieve verplichtingen van een werkgever te beperken. Ter zake hiervan heeft de staatssecretaris reeds aangegeven dat per homogene groep van werknemers aannemelijk kan worden gemaakt dat het maximale percentage (20%) en bedrag per werknemer (€ 475,-) niet wordt overschreden. Als dit aannemelijk is, bijvoorbeeld aan de hand van ervaringscijfers uit het verleden, hoeft niet meer per werknemer een administratie te worden bijgehouden van de korting die is genoten.

In het kort

Regeling product uit eigen bedrijf

- 20% van de waarde in het economisch verkeer van (branche)-eigen producten mag (onbelast) aan werknemers worden verstrekt, met een maximum van € 475,- per jaar.
- Waarde Economisch Verkeer (WEV) hangt van veel factoren af en daarmee de korting.
- Producten vergelijken en een (te) lage WEV toekennen brengt risico's met zich mee.
- Dit zorgt voor onduidelijkheden over toepassing regeling.

Voor aanvullende informatie en voorbeelden: zie www.salarisnet.nl/regeling